

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΙΚΗ Ή ΠΟΛΙΤΙΚΗ Η ΛΥΣΗ

Δημοσιεύθηκε από kris - 01/12/2009 05:12

30/11/2009

Ασφαλιστικό, μεταξύ τεχνοκρατικής και πολιτικής προσέγγισης(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ)

ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΕΓΑ

Με επιφυλακτικότητα ξεκίνησε ο διάλογος για το Ασφαλιστικό και όλα δείχνουν ότι θα συνεχιστεί με αργούς ρυθμούς και θα διαρκέσει πολύ πέραν της 30ής Απριλίου.

Οι ρυθμοί αναμένεται να επιβραδυνθούν από τις συνδικαλιστικές αμφισβητήσεις, το μεγάλο διάστημα (8-10 μήνες) που απαιτείται για την εκπόνηση της αναλογιστικής μελέτης, τους υψηλούς στόχους (δομικές αλλαγές) που έθεσε ο Α. Λοβέρδος και το... πρώιμο ελληνικό καλοκαίρι.

Η πρόταση Λοβέρδου αντιμετωπίστηκε με δυσπιστία από τα συνδικάτα καθώς θεωρούν ότι το βάρος πέφτει στις πλάτες των τεχνοκρατών. Οι οποίοι, αν κινηθούν αυτόνομα, μπορεί «να αναβιώσουν την επιτροπή Σπράου» (1997), η οποία προέβλεπε σκληρά μέτρα. Ετσι, τόσο η ΓΣΕΕ όσο και η ΑΔΕΔΥ θέλουν πολιτικές δεσμεύσεις γιατί η «αναμόρφωση του Ασφαλιστικού ξεπερνά την κυβερνητική θητεία ενός κόμματος» (Παναγόπουλος) και διεκδικούν περισσότερους πόρους για τις συντάξεις, κυρίως της επόμενης γενιάς.

Αλλά και η ΑΔΕΔΥ... έχει πρόβλημα καθώς καλείται να μετάσχει σε ένα διάλογο στο υπουργείο Εργασίας, όταν ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου αποφασίζει σε ένα δεύτερο επίπεδο για την εξίσωση ορίων ηλικίας των δημοσίων υπαλλήλων γυναικών και ανδρών, και προσανατολίζεται να απόσχει.

Ωστόσο και οι ημερομηνίες διεξαγωγής του διαλόγου μοιάζουν ασφικτικές. Η επιτροπή τεχνοκρατών (2 από τη ΓΣΕΕ, 3 από τους εργοδότες και 4 από την κυβέρνηση, ενώ οι «9» θα επιλέξουν πρόεδρο κοινής αποδοχής) θα αναθέσει και την εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης. Αυτή η διαδικασία (προκήρυξη του έργου κ.λπ.) ίσως δεν θα έχει να επιτελέσει σημαντικό έργο αν προηγουμένως δεν έχει ολοκληρωθεί η αναλογιστική μελέτη. Η οποία, ακόμη και αν ανατεθεί τον προσεχή Ιανουάριο, δεν θα είναι έτοιμη πριν από το επόμενο φθινόπωρο.

Ανασχετικό παράγοντα αποτελεί και η προεκλογική αναφορά (πρόγραμμα ΠΑΣΟΚ) περί ενοποίησης των Ταμείων σε 3-4 συνολικά. Πρόταση που, στον βαθμό που θα προωθηθεί, αναμένεται να προκαλέσει πρόσθετες τριβές καθώς υπάρχει η δέσμευση ότι δεν θα θιγόνται τα δικαιώματα.

Το τρίτο σημείο είναι η καθιέρωση της βασικής σύνταξης, η οποία θα καταβάλλεται στον ασφαλισμένο στο 65ο έτος και, ακολούθως, θα έρχεται το ασφαλιστικό ταμείο να συμπληρώσει τις αποδοχές αναλόγως των εισφορών και του χρόνου εργασίας μέσα από ένα σύστημα ανταποδοτικότητας. Το δυο τελευταία σημεία είναι αυτά που ο κ. Λοβέρδος αποκάλυψε «δομικές αλλαγές του συστήματος» και είναι το περιεχόμενο της κρυφής φιλοδοξίας του υπουργού Εργασίας να κάνει κάτι σημαντικό σε αυτόν τον τομέα. Ωστόσο, για να καθιερωθεί η βασική σύνταξη σε ένα αποδεκτό επίπεδο και προκειμένου να μην οδηγηθεί ο ασφαλισμένος σε μείωση αποδοχών, απαιτούνται τεράστια κονδύλια. Κυρίως για την κάλυψη των σημερινών συνταξιούχων ή των ώριμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, όταν η νέα γενιά (εργαζόμενοι) θα πληρώνει εισφορές που θα καταχωρίζονται σε «ατομικούς λογαριασμούς» για τη δική της σύνταξη. Κοντολογίς, δεν γίνεται τέτοιας έκτασης μεταρρύθμιση σε περίοδο οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης και υψηλής ανεργίας (15%), η οποία ανατρέπει κάθε σχέδιο για αύξηση των αποθεματικών.

Συντάξεις και ψίχουλα από τον προϋπολογισμό

Αναφορικά με τη δημοσιονομική δαπάνη για συντάξεις, αποκαλυπτικά είναι και τα ακόλουθα στοιχεία.

Για τις αποδοχές που λαμβάνουν οι συνταξιούχοι οι φορολογούμενοι πληρώνουν κάθε μήνα 1.700 ευρώ για όσους υπηρέτησαν στη ΔΕΗ, 1.115 για όσους εργάστηκαν στον ΟΤΕ (σημ. ορισμένοι μέχρι την... κρίσιμη ηλικία των 48 ετών), 350 ευρώ για τους αγρότες, 160 για τους συνταξιούχους εργάτες και 135 για τους εμπόρους. Η άδικη κατανομή των δημοσιων πόρων είναι μία μόνο πτυχή του Ασφαλιστικού. Η άλλη είναι οι συνεχώς διευρυνόμενες δαπάνες για συντάξεις και υγειονομική περίθαλψη και μάλιστα χωρίς να πιάνουν τόπο. Κατ' αρχήν το 60% των συντάξεων κυμαίνονται κάτω των 600 ευρώ, ενώ για μια απλή εξέταση οι ασφαλισμένοι περιμένουν στην ουρά του ΙΚΑ ή καταφεύγουν σε ιδιώτες γιατρούς. Οι Έλληνες καταβάλλουν εξ ιδίων, δηλαδή εκτός των Ταμείων, και ένα 53% επί της δημόσιας δαπάνης, όταν στις ΗΠΑ (με το υποτυπώδες σύστημα υγείας) η επιπλέον ατομική δαπάνη περιορίζεται στο 51%.

Αυτά ίσχυαν για την περσινή (2008) χρήση. Φέτος, οι συνταξιοδοτικές δαπάνες εκτινάχτηκαν στο 13,6% του ΑΕΠ και ο προϋπολογισμός πλήρωσε επιπλέον 2,47 δισ. για την κανονική καταβολή των αποδοχών στους απομάχους. Αλλά οι δυσάρεστες εκπλήξεις δεν τελειώνουν εδώ. Όπως καταδεικνύει η αναθεωρημένη έκθεση του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ για το Ασφαλιστικό, που αναμένεται να δοθεί στη δημοσιότητα τις επόμενες ημέρες, το 2011 θα πληρώσουμε επιπλέον 3 μονάδες του ΑΕΠ για συντάξεις, καθώς θα υπερβούν το 16% του εγχώριου προϊόντος. *

Απ:ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΙΚΗ Ή ΠΟΛΙΤΙΚΗ Η ΛΥΣΗ

Δημοσιεύθηκε από kris - 01/12/2009 05:15

29/11/2009

Η κόκκινη γραμμή στο ασφαλιστικό (ΑΥΓΗ)

Πετρόπουλος Α.

Αντιμέτωπη με την κινητικότητα που υπάρχει στον κοινωνικό και συνδικαλιστικό της χώρο με αφορμή το ασφαλιστικό, βρίσκεται η κυβέρνηση. Ο υπουργός Εργασίας, Αν. Λοβέρδος, αδυνατώντας να πείσει για τη ανάγκη "δομικής αλλαγής στο ασφαλιστικό", καταφεύγει σε συνωμοσιολογικές λογικές συμπεριλαμβάνοντας και μέρος του συνδικαλιστικού ΠΑΣΟΚ στους αποσταθεροποιητικούς παράγοντες πιθανολογώντας ότι θα εμποδίσουν την προώθηση των αλλαγών στην κοινωνική ασφάλιση.

Αναφερόμενος στη στάση των κομμάτων στον διάλογο σημείωσε: «Αυτή την εβδομάδα πιάστηκε πολύ από δύο πλευρές. Η μια πλευρά ήταν η αριστερά, η οποία πίεσε πολύ και θα πιέσει. Ο στόχος είναι, του ΚΚΕ τουλάχιστον, καταφανής: πιέζει, δεν μπαίνει στο διάλογο, σέρνει τον ΣΥΝ και μετά θα επιδιώξουν να σύρουν και ένα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ για να ακυρώσουν την προσπάθειά μας στο ασφαλιστικό. Δεν καταγγέλλω αυτή την πολιτική, τη διαπιστώνω, τη γεύτηκα".

Την ίδια στιγμή την αντίθεσή της σε σχέση με την κυβερνητική θέση για συζήτηση του ασφαλιστικού σε "επιτροπή σοφών" οριστικοποίησε με ευρεία πλειοψηφία το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ. Το συνδικάτο του Δημοσίου δηλώνει ανοιχτό σε κάθε συζήτηση στο πλαίσιο του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά διαφωνεί ανοιχτά στην προοπτική μετατροπής του συστήματος από αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό, με τη μορφή τριών πυλώνων που φαίνεται να προωθεί η

κυβέρνηση κάνοντας λόγο για σταδιακές, πλην όμως δομικές αλλαγές. Τις επόμενες ημέρες αναμένεται να συνεδριάσουν και τα όργανα της ΓΣΕΕ, προκειμένου να διαμορφώσουν την τελική στάση της Συνομοσπονδίας στον διάλογο. Πάντως ήδη έχουν κατατεθεί συγκεκριμένες προτάσεις (από την Αυτόνομη Παρέμβαση και το ΠΑΜΕ) για απεργιακές κινητοποιήσεις με στόχο την υπεράσπιση της κοινωνικής ασφάλισης.

Είναι πολιτικό πρόβλημα

"Το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα βρίσκεται στο κόκκινο" τονίζει ο πρόεδρος των εργαζομένων στο ΙΚΑ Βασιλης Κόκκαλης. Τα έσοδα είναι στο μηδέν, οι δαπάνες ανελέητες και η κυβέρνηση (όπως και η προηγούμενη) έπρεπε να δεχθεί τις προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος προκειμένου να έχουμε μεγαλύτερες εισροές εσόδων και να μην παρουσιάζει το σύστημα αδυναμία καταβολής ακόμη και βασικών παροχών, βελτιώνοντας ταυτόχρονα τις χαμηλές συντάξεις (750.000 συνταξιούχοι παίρνουν κύρια σύνταξη κάτω από 700 ευρώ).

Το ασφαλιστικό είναι καθαρά πολιτικό πρόβλημα, αφού η ασυνέπεια έχει δημιουργήσει όλα τα σημερινά προβλήματα: Τα αποθεματικά για πολλά χρόνια άτοκα, η προβλεπόμενη χρηματοδότηση παραμένει ελλιπής, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί υπολειτουργούν".

"Όχι λύση δημοσιονομικού χαρακτήρα"

"Η λύση στο πρόβλημα του ασφαλιστικού πρέπει να λαμβάνει υπόψη την κοινωνική διάσταση του θέματος", τονίζει στην "Κυριακάτικη Αυγή" ο πρόεδρος της ΠΟΕ - ΟΤΑ Θ. Μπαλασόπουλος και προσθέτει: "Πρέπει να ενισχυθούν τα κοινωνικά χαρακτηριστικά του ΣΚΑ, μέσα από την ενίσχυση της χρηματοδότησης προκειμένου να στηριχθεί το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων και τη δραστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής. Αν δεν γίνουν αυτές οι συγκεκριμένες παρεμβάσεις, τότε δια της διολίσθησης θα οδηγηθούμε σε δημοσιονομική αντιμετώπιση του προβλήματος, με οδυνηρά αποτελέσματα για τα ασφαλιστικά ταμεία".

"Κόκκινη γραμμή" στο κεφαλαιοποιητικό

"Η κόκκινη γραμμή στο ασφαλιστικό βρίσκεται στην επιχειρούμενη αλλαγή του συστήματος από κοινωνικό - αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό" υποστηρίζει ο αναπληρωτής πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γιώργος Γαβρίλης. Το ασφαλιστικό στην Ελλάδα είναι ταυτισμένο με το κράτος πρόνοιας και τυχόν μετάλλαξή του θα σημάνει κυριολεκτικά ισοπέδωση του έτσι κι αλλιώς ισχνού κοινωνικού κράτους.

Η υπεράσπιση του δημόσιου κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος μπορεί σήμερα να συσπειρώσει το σύνολο των συνδικάτων και των εργαζόμενων ενάντια σε μια λογική που δείχνει πρόθυμη να ακολουθήσει η κυβέρνηση και την οποία με σαφήνεια υποδεικνύουν ο ΣΕΒ και το ΕΒΕΑ στοχεύοντας σε ένα σύστημα τριών πυλώνων με έμφαση στην ιδιωτική ασφάλιση.

=====